

Následkem toho není také vadou řízení, nekonal-li žal. úřad šetření o dosavadním životě a o majetkových poměrech st-le, jakož i o jeho spolehlivosti a odborné kvalifikaci.

Č. 2160.

Nemocenské pojišťování děln.: * Nárok založený podle zákona nemocenského z 30. března 1886 č. 33 ř. z. nemůže být dotčen dobrovolným pojištěním podle min. nař. z 1. května 1916 č. 124 ř. z. Toto poslední nabývá účinnosti teprve po uplynutí lhůty dle § 13, odst. 3 nemoc. zákona.

(Nález ze dne 29. března 1923 č. 5265.)

V ě c: Okresní nemocenská pokladna v T.-Š. proti ministerstvu sociální péče (min. místotaj. Dr. Tučný) stran úhrady léčebného.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Rozhodnutím min. soc. péče z 2. prosince 1921 bylo v pořadí instančním ve sporu všeobecné veřejné nemocnice v T.-Š. s okresní nemocenskou pokladnou v T.-Š. vysloveno, že pokladna tato dle § 8, odst. 3. nem. zákona jest povinna nahraditi útraty této nemocnici vzešlé ošetřováním Aloisie S. v době od 19. května do 17. července 1917 za 28 dnů obnosem 117 K 60 h, poněvadž dle vykonaného šetření byla jmenovaná jako dělnice zaměstnána až do 30. dubna 1917 u firmy J. V. St. v T. a byla členkou uvedené pokladny. Ježto v 6nedělní době ochranné onemocněla a po svém vystoupení z uvedeného zaměstnání jinde nepracovala, měla v době vstupu do nemocnice nárok na dávky pokladniční. Zároveň vysloveno, že okolnost pokladnou namítaná, že ošetřovaná byla od 1. května 1917 pouze v dílčím pojištění, nemá významu.

O stížnosti proti tomuto rozhodnutí okr. nem. pokladnou v T.-Š. podané uvážil nss toto:

Okr. nem. pokladna vytýká nař. rozhodnutí nezákonnost, namítajíc, že Aloisie S. od 1. května 1917 na základě dílčího pojištění zavedeného dle nař. min. vnitra ve shodě s min. obchodu ze dne 1. května 1916 č. 129 ř. z. vůči pokladně měla pouze nárok na dávky označené v §u 6 č. 1 nem. zákona a na pohřebné. Nss nemohl tuto námitku uznati důvodnou, vycházejí z právního nározu, že nem. zákon poskytuje osobám nem. pojištění podrobeným určité zákonité dávky a zachovává té které osobě právní nárok na plné dávky dle §u 6 č. 1 a 2 i tenkrát, byla-li dotčená osoba na základě cit. nařízení u příslušné pokladny dobrovolně pojištěna a že toto dobrovolné pojištění účinkuje dle svého účelu teprve po uplynutí ochranné lhůty stanovené dle §u 13 č. 3, neboť cit. nařízení neruší nabytá práva pojištěných, účelem jeho jest, aby dělníkům, — kteří pozbyli výdělků, — byla poskytnuta možnost dobrovolného pojištění pro dobu, kdy povinné pojištění již nepůsobí. Z tohoto právního stavu a z nesporné skutkové podstaty, že vstup Aloisie S. do veřejné okr. nemocnice se stal dne 19. května 1917, tudíž v do-

bě, kdy 6nedělní ochranná lhůta, končící dnem 11. června 1917, ještě trvala, vychází na jevo, že nař. rozhodnutí má plnou oporu v zákoně. Bylo tudíž stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 2161.

Školství. — Veřejní zaměstnanci (Slovensko):
I. * Zaměstnanec ustanovený dočasně za školního inspektora na Slovensku a přidělený dočasně ke školskému referátu není zaměstnancem na systemisované místo (trvale) ustanoveným. — II. * I diety podle bodu II D 2 usnesení ministerské rady ze 27. července 1920 («slovenská výhoda») náleží jen státním zaměstnancům zmíněným v úvodu bodu II.

(Nález ze dne 29. března 1923 č. 5266).

Věc: Julius B. v Bratislavě proti ministerstvu školství a národní osvěty (min. taj. Č. Šofferle) stran požívání diet.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-I — učitel na církevní škole obecné — byl výnosem min. pro Slov. z 18. června 1919 jmenován dočasně školským inspektorem se sídlem v Dolním Kubíně pro okres D. K. a P. s těmito požitky: denní diety à 40 K, kancelářský paušál ročně 1000 K, cestovní paušál ročně 1000 K.

Výnosem škol. referátu v Bratislavě ze 16. října 1920 byl st-I podle svolení presidia min. škol. z 2. října 1920 přidělen služebně škol. referátu v Bratislavě; při tom vysloveno, že služební platy, kterých st-I dosud požíval jako školský inspektor, potrvají nadále vyjma cestovní a kancelářský paušál a že se mu inspektorská stanice v D. K. ponechává v rezervě a že se na ni může kdykoliv vrátiti.

Výnosem škol. referátu v B. z 23. února 1921 byly diety 40 K denně koncem prosince 1920 zastaveny a poukázány od 1. ledna 1921 podle VII. hodn. třídy 1. stupnice platové denní diety slovenské à 43 K.

Dalším výnosem škol. referátu z 19. května 1921 nevyhověno, aby st-I požíval diet podle hodnotní třídy a současně i 100% drahotního přídatku, poněvadž podle usnesení min. rady ze 27. července 1920 nárok na diety vylučuje právo zmíněného přídatku.

Uznáváje však, že t. z. 40 K denní diety jsou součástí platu školských inspektorů na Sl., při čemž požívají i 100% drahotního přídatku, nečiní úřad námitek, aby st-li poukazovány byly plat i ostatní požitky v téže výši jako na dřívějším působišti v D. K.

Naprosto však jest vyloučeno, aby příjmy st-lovy byly tak upraveny, že by požíval všech požitků své bývalé inspektorské stanice i t. zv. slovenských diet podle hodnotních tříd jako přidělený školskému referátu v Bratislavě.

V rekursu domáhal se st-I toho, aby mu vedle platu a jednoduchého drahotního přídatku poukázány byly jak diety inspektorské, tak slovenské.

Nař. rozhodnutím nebylo vyhověno žádosti st-lově za přiznání 100% drahotního přídatku a t. zv. inspektorských diet po 40 Kč, kromě diet